

Llei 7/2019, del 7 de febrer, de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
 - Article 1. *Objecte*
 - Article 2. *Definicions*
 - Article 3. *Principis generals*
 - Article 4. *Competència i col·laboració*
 - Article 5. *Recerca*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 7 de febrer del 2019 ha aprovat la següent:

Llei 7/2019, del 7 de febrer, de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge

Exposició de motius

L'article 31 de la Constitució diu que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els seus recursos naturals, amb la finalitat de garantir la qualitat de vida de la ciutadania i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional de l'atmosfera, l'aigua i la terra, i defensar la flora i la fauna autòctones. En compliment d'aquest mandat constitucional, aquesta Llei té per objecte la conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge del Principat d'Andorra.

La protecció del medi natural en general i del patrimoni natural en particular per part dels poders públics té una llarga tradició en el món occidental i va iniciar-se a finals del segle XIX amb les primeres actuacions en defensa dels boscos i del paisatge.

A escala europea i internacional s'han multiplicat els convenis relatius a la protecció de la natura, als quals el Principat d'Andorra s'ha anat adherint a mesura que ha desenvolupat estratègies i polítiques que permeten assolir els objectius establerts en els dits convenis.

Aquesta Llei s'inspira principalment en el Conveni de Berna relatiu a la vida salvatge a Europa, que va entrar en vigor a Andorra l'1 de febrer del 2001, el Conveni europeu del paisatge, que va entrar en vigor a Andorra l'1 de juliol del 2012, i el Conveni sobre la diversitat biològica que va entrar en vigor a Andorra el 5 de maig del 2015, i els desenvolupa.

El Principat d'Andorra ja disposa de normativa en l'àmbit de protecció de la natura. La Llei de protecció del patrimoni cultural-natural, del 9 de novembre de 1983, ha contribuït a conservar la natura. Cal destacar també en aquest àmbit la creació del parc natural de la Vall de Sorteny, l'any 1999, i del parc natural de les Valls del Comapedrosa, l'any 2003. Així mateix, l'any 2003 s'adoptà la declaració institucional per a la protecció, l'ús i la gestió sostenible de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, espai que fou inclòs l'any 2004 a la Llista de patrimoni mundial de la Unesco en la categoria de béns culturals, en la modalitat de paisatge cultural.

A més, des que Andorra es va adherir l'any 2012 al Conveni de Ramsar relatiu a les zones humides, aquests tres espais han estat designats zones humides d'importància internacional (llocs Ramsar), amb una superfície de prop de 7.000 hectàrees. Aquests tres espais representen més del 14% del territori d'Andorra. Les zones humides també estan considerades en els articles 42 i 45 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme de l'any 2000 com a zones de protecció d'aigües.

Val a dir que els instruments de protecció del medi natural han evolucionat notablement per afrontar-la des d'una perspectiva àmplia i complexa. Aquests instruments compaginen les mesures de conservació in situ dels hàbitats i les espècies amb l'adopció de mesures complementàries ex situ. D'aquesta manera es tenen en compte els tres nivells principals de la biodiversitat: els espais (hàbitats), les espècies i els individus (gens); i també la manera com s'interrelacionen. Aquesta nova Llei empra aquesta metodologia moderna de protecció del medi natural, tot seguint els principis establerts pel Conveni sobre la diversitat biològica.

Andorra ha desenvolupat plans i estratègies en diversos àmbits que permeten mantenir i millorar la qualitat del medi natural i de la biodiversitat al país. Es tracta, entre d'altres, del Pla de sanejament de les aigües, que ha permès recuperar la qualitat dels rius i assolir un 81% de les estacions de mesura en qualitat excel·lent i bona. També cal mencionar el Pla nacional de residus, que ha permès posar en marxa una gestió més racional dels residus generats a Andorra amb resultats comparables a les mitjanes europees.

Les estratègies nacionals com la del paisatge, aprovada l'any 2012, o la de la biodiversitat, aprovada l'octubre del 2016, s'inscriuen plenament en l'àmbit d'aquesta Llei que les defineix i els dona un marc legal.

També cal ressaltar l'elaboració de múltiples estudis sobre la fauna i la flora del país i el conjunt de legislació que hi ha sobre la caça, la pesca, la protecció del medi aquàtic, la protecció de la fauna i la tinença d'animals, entre d'altres.

Pel que fa a les masses forestals, que ocupen més del 40% de la superfície del país, se'ls atorga una multifuncionalitat tant en l'àmbit ambiental com en l'econòmic degut a la seva funció productora i reguladora de cicle biològic, la funció de reservori de la biodiversitat, la funció protectora dels sòls pel que fa a l'erosió, així com una funció social en aspectes com el lleure, l'esbarjo i el paisatge.

En l'àmbit més general, pel que fa a la preocupació mundial pel canvi climàtic, aquesta Llei reconeix les masses forestals com el principal embornal de gasos amb efecte d'hivernacle d'Andorra i recomana gestionar-les com a tals en resposta a les obligacions mundials derivades del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic i de l'Acord de París, als quals Andorra s'ha adherit.

Cal insistir en el fet que Andorra ha viscut des de sempre, i encara ho fa avui en dia, dels actius del seu medi natural, tant pel que fa a l'agricultura com, més recentment, al sector terciari, i més concretament amb el turisme, que representa el 60% del PIB i que es nodreix, en gran mesura, dels recursos de les nostres muntanyes.

La biodiversitat, en concret, i el patrimoni natural de manera més general, s'han de conservar pel seu valor intrínsec, per la seva bellesa i els serveis ambientals que proporciona, considerant els valors ètics i estètics que aporten a la societat i la seva importància vital per a la continuïtat de l'existència de la vida al nostre planeta.

Per això, aquesta Llei és el fruit d'una acció normativa decidida en defensa del medi natural, coherent amb els mandats de la Constitució i respectuosa amb les competències dels comuns, que homologa el Principat d'Andorra amb les exigències de la comunitat internacional en matèria de conservació del medi ambient.

La Llei s'estructura en vuit títols, que integren seixanta-un articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dos disposicions finals.

El títol I defineix l'objecte de la Llei, el glossari dels seus termes i també els principis generals que han de guiar l'acció de les administracions en matèria de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge.

El títol II desenvolupa l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra, que és l'instrument de planificació estratègica i de coordinació en matèria de conservació del medi natural i de la biodiversitat. També crea la Comissió de Coordinació i Desenvolupament de l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra com a òrgan consultiu i de coordinació entre el Govern, els comuns i la societat civil.

El títol III estableix els principis d'actuació a adoptar en la conservació de la biodiversitat, tant en l'àmbit genètic com en el de les espècies, i també dels hàbitats prioritaris. S'introdueixen mesures per preservar la salut de les persones i el medi ambient, com ara la possibilitat de reduir o prohibir productes químics nocius, tenint en compte els greus perjudicis que aquests productes tenen sobre els insectes pol·linitzadors i, per tant, sobre una bona part de la producció alimentària del planeta. La Llei preveu la creació d'un sistema informàtic de recopilació de les dades referents a la biodiversitat com a mecanisme ordenador de les espècies del Principat d'Andorra. D'altra banda, s'estableixen i es regulen les categories d'espècies en funció del seu respectiu règim de conservació. En aquest títol es recullen aspectes que afecten tant la fauna com la flora. Pel que respecta a la conservació de les espècies protegides de la fauna, aquesta Llei es remet a la Llei de tinença i protecció dels animals, i la completa amb les normes de conservació aplicables a les espècies animals que estan classificades, com a mínim, com a espècies amenaçades.

El títol IV ordena els espais naturals protegits. El capítol primer d'aquest títol defineix i classifica els espais naturals protegits, tot establint les categories següents: els parcs naturals, que poden ser nacionals o comunals, les reserves naturals i els monuments naturals, i es preveu la creació d'espais naturals protegits transfronterers. El capítol segon estableix el procediment de tramitació i de declaració dels parcs i de les reserves naturals, així com els eixos bàsics de la seva gestió. Finalment, el capítol tercer preveu el sistema de planificació dels parcs i de les reserves naturals.

El títol V regula la gestió de les masses forestals del Principat. S'estableixen els plans de gestió forestals comunals com a instruments bàsics per regular-les, la prevenció del tancament de la vegetació i, considerant també la funció de les masses forestals en la lluita contra el canvi climàtic, se'n garanteix la conservació com a embornals de carboni en línia amb els preceptes de la comunitat internacional, per tal de fer-los compatibles amb el conjunt de les seves funcions.

El títol VI regula la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, seguint els principis del Conveni europeu del paisatge, i estableix l'Estratègia nacional del paisatge com a marc de protecció del paisatge d'Andorra.

Al títol VII es regulen les activitats professionals en el medi natural, les activitats d'acampada, les grans manifestacions, l'accés amb vehicles motoritzats o rodats i l'aprofitament de certes espècies.

El títol VIII estableix el règim d'inspecció i de control de les disposicions que conté aquesta Llei, la tipificació de les infraccions i les sancions i el règim sancionador en matèria de protecció del medi natural que, al marge de la imposició de les sancions que escaiguin, preveu l'obligació de la persona infractora de restablir la situació alterada al seu estat originari, així com la indemnització a càrrec seu dels danys i perjudicis ocasionats per la infracció.

La disposició derogatòria deroga la Llei de protecció del patrimoni cultural-natural, del 9 de novembre de 1983, que s'ha aplicat fins avui als

béns integrants del patrimoni natural d'acord amb la disposició derogatòria, apartat 2, de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.

La disposició final primera estableix el calendari de desplegament normatiu i reglamentari de la Llei i preveu l'adaptació dels instruments ordenadors dels espais naturals ja existents.

Finalment, la disposició final segona disposa l'entrada en vigor de la Llei l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic de protecció, conservació, millora, restauració i ús sostenible del medi natural, la biodiversitat i el paisatge del Principat d'Andorra, tant per a les generacions actuals com per a les futures, i en especial els hàbitats per aconseguir que la fauna i la flora autòctones es conservin en un estat favorable, en el marc de la funció encomanada a l'Estat de vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els seus recursos naturals, establerta a l'article 31 de la Constitució.

LesLleis.com

Aquesta Llei també promou la informació, l'educació, la sensibilització i la participació del conjunt de la societat.

Article 2. *Definicions*

A efectes d'aquesta Llei s'entén per:

- a) "Biodiversitat", la variabilitat d'organismes vius de qualsevol origen, inclosos, entre d'altres, els ecosistemes terrestres i aquàtics i els complexos ecològics dels quals formen part; això comprèn la diversitat dins de cada espècie, entre espècies i també la diversitat dels ecosistemes.
- b) "Conservació", el manteniment o el restabliment en un estat favorable del medi natural, així com el conjunt de mesures necessàries per aconseguir-ho i per garantir que l'ús que se'n faci sigui sostenible.
- c) "Conservació ex situ", la conservació d'elements constitutius de la biodiversitat fora del seu entorn natural.
- d) "Conservació in situ", la conservació dels ecosistemes i dels hàbitats naturals i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies en el seu entorn natural i, en el cas de les espècies domesticades i cultivades, en l'entorn on s'han desenvolupat les seves característiques distintives.
- e) "Corredor ecològic", qualsevol element del territori que, amb independència del seu valor natural, té com a funció més important facilitar els fluxos ecològics de recursos i d'organismes, connectant diversos hàbitats i afavorint el moviment dels individus i la dispersió de les espècies.
- f) "Ecosistema", el complex dinàmic format per comunitats de plantes, animals i microorganismes i el seu entorn no vivent que, amb la seva interacció, formen una unitat funcional.
- g) "Espècie autòctona", en sentit biogeogràfic, la que es troba present a Andorra per causes naturals, així com qualsevol altra espècie desapareguda actualment que hagi tingut presència natural a Andorra en temps històrics.
- h) "Espècie exòtica", la que no té la condició d'autòctona ni de naturalitzada.
- i) "Espècie naturalitzada", en sentit biogeogràfic, la que sense tenir el caràcter d'autòctona a Andorra, hagi estat introduïda per l'home i hagi mantingut actualment una població estable i en equilibri amb la resta de la comunitat biològica.
- j) "Exemplar", un animal o planta individualitzat, viu o mort, així com els seus propòguls, i qualsevol part, resta o derivat del mateix animal o planta, excloses les restes procedents de mudes.
- k) "Grup taxonòmic", grup d'organismes associat a un conjunt d'atributs que determinen la pertinença d'aquests organismes al grup.
- l) "Hàbitat", el lloc o tipus d'ambient on existeix en estat natural un organisme o una població.
- m) "Medi natural", conjunt de béns i recursos de la natura com a font de diversitat biològica i geològica.
- n) "Ministeri", el ministeri que té assignades les competències regulades en aquesta Llei.
- o) "Paisatge", una part de territori tal com la percep la població, el caràcter de la qual resulta de l'acció de factors naturals i/o humans i de les seves interrelacions.
- p) "Patrimoni natural", conjunt de béns i recursos de la natura com a font de diversitat biològica i geològica i que tenen un valor mediambiental, de conservació, paisatgístic, científic o cultural.
- q) "Propògul", part d'una planta destinada a la multiplicació vegetativa.
- r) "Ús sostenible", utilitzar els elements constitutius de la diversitat biològica d'una manera i a un ritme que no n'ocasionin l'empobriment a llarg termini, i que en conservin, alhora, el potencial per satisfer les necessitats i les aspiracions de les generacions actuals i futures.
- s) "Zones humides", extensions de pantans i torberes o superfícies d'aigües naturals o artificials, permanents o temporals on l'aigua és estancada o corrent.
- t) "Política del paisatge", designa la formulació que les administracions públiques competents fan dels principis generals, les estratègies i les orientacions que permeten l'adopció de mesures particulars destinades a la protecció, la gestió i l'ordenament del paisatge.
- u) "Protecció dels paisatges", comprèn les accions de conservació i de manteniment dels aspectes significatius o característics d'un

paisatge, justificades pel seu valor patrimonial que emana de la seva configuració natural i/o de la intervenció humana.

v) "Gestió dels paisatges", comprèn les accions destinades, en una perspectiva de desenvolupament sostenible, a mantenir el paisatge per tal de guiar i harmonitzar les transformacions induïdes per les evolucions socials, econòmiques i mediambientals.

w) "L'ordenament dels paisatges", comprèn les accions que tenen un caràcter prospectiu particularment afirmat destinades a la valoració, la restauració o la creació de paisatges.

Article 3. Principis generals

1. D'acord amb l'objecte assenyalat a l'article 1, les administracions desenvolupen una política de conservació in situ de la biodiversitat, amb les finalitats següents:

a) Integrar els requisits de la conservació, l'ús sostenible, la millora i la restauració del patrimoni natural i la biodiversitat en les polítiques sectorials i, en particular, en la presa de decisions en l'àmbit polític, econòmic i social, així com la participació justa i equitativa en el repartiment de beneficis que derivin de la utilització dels recursos genètics.

b) Mantenir els processos ecològics essencials i els ecosistemes bàsics amb el conjunt d'organismes vius, i l'estructura i les funcions que els són pròpies.

c) Mantenir i/o restaurar els corredors ecològics per tal que puguin desenvolupar el seu rol de connectors.

d) Preservar la biodiversitat, amb especial atenció a les espècies de caràcter endèmic i a les amenaçades, procurant mantenir la conservació, la connectivitat i el restabliment dels seus hàbitats.

e) Regular de manera sostenible l'aprofitament de les espècies i els ecosistemes.

f) Restaurar i millorar els elements del patrimoni natural que es troben degradats.

g) Promoure models de desenvolupament ambientalment adequats i sostenibles, harmonitzant les activitats productives amb la conservació de la biodiversitat, dels serveis ecosistèmics i del paisatge.

h) Millorar la qualitat de vida de la població.

i) Prevenir el canvi climàtic, mitigar-ne els efectes i preveure els mecanismes d'adaptació a aquest fenomen.

j) Promoure la recerca aplicada sobre biodiversitat.

k) Promoure l'educació ambiental en matèria de conservació del medi natural, garantint l'accés de la informació ambiental a la ciutadania i fomentant la conscienciació sobre la importància de la biodiversitat.

l) Fomentar la participació ciutadana en les polítiques i actuacions derivades de l'aplicació d'aquesta Llei.

2. La preservació del medi ambient per a les generacions futures està garantida pel principi de no-regressió de la normativa ambiental, que només pot ser objecte de millora constant en funció dels coneixements científics i tècnics del moment.

Article 4. Competència i col·laboració

1. El Govern exerceix, mitjançant el ministeri competent en matèria de medi ambient, les funcions previstes en aquesta Llei que no corresponguin als comuns.

2. Les administracions han de garantir que la gestió del medi natural es du a terme en benefici de les generacions actuals, però sense disminuir la seva potencialitat per satisfer les necessitats i les aspiracions de les generacions futures.

3. Les administracions col·laboren en matèria de conservació del medi natural i es faciliten mútuament informació per garantir que es compleixen els objectius fixats per aquesta Llei, en els termes fixats per la legislació vigent.

Article 5. Recerca

El Govern impulsa la recerca aplicada a la conservació del medi natural en els àmbits que considera prioritaris per al Principat. En aquest marc pot establir convenis amb institucions de recerca, institucions científiques i amb entitats i associacions de protecció de la natura, degudament registrades, per tal de facilitar que s'executin les investigacions i els estudis necessaris.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

